

પાંખડીનું ઉપવનમાં રૂપાંતર | અદમ ટકારવી

પાંખડી : અહમદ 'ગુલ', પ્ર. પોતે, વિ. આર. આર. શેર્ઠની કંપની, ૨૦૦૨, પૃ. ૬૦, કિ. ૩. ૪૦]

'પાંખડી' કવિ અહમદ ગુલની અતિ ટૂંકા માપના છંદોમાં રચાયેલી ગજલોનો સંગ્રહ છે. ગુજરાતીમાં આ અગાઉ આદિલ મન્દૂરી તથા અન્ય ગજલકારોએ એક જ શબ્દનો મિસરા રચવાના પ્રયોગ કર્યું છે. પણ સંગ્રહની બધી જ ગજલો ટૂંકા માપની હોય ઓવું અહીં પ્રથમ વાર બને છે, એ દસ્તિએ 'પાંખડી' અ-પૂર્વ, વિશિષ્ટ અને નોંધપાત્ર ગજલસંગ્રહ છે.

બ્રિટનમાં વસતા ગુજરાતી ગજલકાર માટે ગજલના મુખ્ય પ્રવાહ સાથે પરમ્ભરાનુસંધાન સાધવાનું મુજફેલ છે. તેમાંય વળી ગજલમાં પ્રયોગલક્ષી થવાનું તો અત્યંત કપડું છે. પરિણામે, મુશાયરાની નીપજરુપે કાફિયા રદીફની તાલમેલવળી, અભિધાર્યુક્ત, વાચાળ, શબ્દાળું ગજલોનું સર્જન થતું રહે છે અને ગજલનું વરતું, ઉગણ સ્વરૂપ અસ્તિત્વમાં આવે છે. આવા જુગુપ્સાપ્રેરક વાતાવરણમાં પ્રયોગલક્ષી ગજલોનું સર્જન કરતા રહેતું એ એક પડકાર છે. આ આહુવાન જીવલા માટે અપેક્ષિત સર્જકતા અને ગજલનિષ્ઠા કવિ અહમદ ગુલમાં છે તેનું પ્રમાણ 'પાંખડી'ની ગજલોમાંથી મળે છે.

ટૂંકા બહેરના શેરમાં અભિવ્યક્તિ માટે કવિને બે શબ્દો જેટલો જ અવકાશ મળે છે. આ બે શબ્દોનો વંજનાત્મક સંદર્ભ રચી શબ્દને રસાનુભૂતિનાં જનક બનાવવાનું કવિકર્મ સિદ્ધ થાય તો જ શેર ભાવક માટે સમસંરેદ્ય બને છે. 'પાંખડી'ની ગજલોના અનેક શેરમાં શબ્દ તેના ચલણી, કોશગત અર્થને અતિક્કમી વંજનાસ્તરે વિકર્ષે છે, અને ભાવકચેતનાને ઝંકૃત કરી જાય છે.

દી' ફળો

તું મળે

ઉપરોક્ત શેરમાં કુલ ચાર શબ્દો છે તેમાંય બે શબ્દો તો એકાકશી છે, કવિને ભાવનિરૂપણ માટે છ અક્ષરની ભૌંય પ્રાપ્ત છે, પણ આ ચાર શબ્દોના વંજનાપૂર્વ વિનિયોગમાં સંવેદનનું પરિમાશ વિસ્તરે છે અને આપણને સૌંદર્યબોધ કરાવે છે. દી' ફળો પ્રિયજન મળે ને તેથી દિવસભરના સંતાપ શમી જાય છે, શાતા અનુભવાય છે, ન્યાલ થવાય છે, દી' સુધરી જાય છે એવા અર્થસંકેતો આ ટૂંકા માપનો શેર રચી આપે છે. પ્રિયતમાના મિલનથી કૃતાર્થ થવાની અનુભૂતિનો સંકેત અહીં પૂરો થતો નથી. આ સંવેદન તે પછીના શેરમાં વિસ્તરે છે:

તું મળે

દી' ફળો

અહીં પ્રથમ શેરનો આખો મિસરો 'તું મળે' તથા એક શબ્દ 'દી'નું પુનરાવર્તન થયું છે. પણ માત્ર 'ફળો' એ એક શબ્દ નવો પ્રયોજ કવિ આખા સંદર્ભને નવું જ પરિમાશ બક્ષે છે. પ્રથમ શેરનો ભાવ બીજા શેર સુધી વિસ્તરે છે, અને 'દી ફળો' મિસરા સાથે ભાવવર્તુણ પૂરું થાય છે. 'પાંખડી'ની ગજલોના અનેક શેર કવિ અહમદ ગુલની સર્જકતા અને ભાષાકર્મના સંસ્પર્શો આસ્વાદ બને છે. પેજ ૧૮ પરની ગજલમાં લોકોની 'પ્રાણીંગ આઈજ માટે' પંચાતી વિશેષજ્ઞ વપરાયું છે. આ કવિ શબ્દને જળહળિત કરવા મયે છે. શબ્દ સાથે કવિની નિસ્બતને

લીધે પોતાની ગજલો દ્વારા શબ્દ ઉજાગર થાય એવી 'ગુલ'ની જેવના છે. એ વ્યક્ત કરતાં કવિ કહે છે:

શબ્દની 'ગુલ'

આબરૂ થા

ગજલનો શબ્દ લીસો, લપટો, બોઢો, સપાટ, નિર્વિદ્ય હોય તો એવા શબ્દની ફજેતી થાય છે. શબ્દને આવી ફજેતીથી, વગોવણીથી બેઅબરૂ થવાથી બચાવવાની આ કવિની એખણા છે. ગજલમાં સરળ, બોલચાલની ભાષા અપેક્ષિત છે. આ નિરૂપજણીલીને અનુરૂપ કહેવત પણ અહમદ ગુલની ગજલમાં શેર રૂપે પ્રયોજય છે:

જે ફરે

તે ચરે

ગજલનું કાચ્યસ્વરૂપ સિતનનો બોજ ખમી ન શકે. અહમદ ગુલ જીવનની વાત ગજલને અનુરૂપ બાનીમાં કરે છે. 'નામ લખ / રેત પર' એ શેરમાં જીવનની નિયતિનો, 'નાટક વિના / નાયક હતો'માં જીવનમાં નિર્ભાતિનો, તથા 'તરડાયેલું / એ દર્દ્દણ'માં જીવનની એકવિધતાનો અવબોધ થાય છે. નૈરાશયને વ્યક્ત કરવા કવિ પ્રચલિત કલ્યાન પ્રયોજે છે:

તીવ્ર ઘસ

ખાલી જામ

અહમદ ગુલની ગજલોમાં અગાઉ વતનજુચાપાની વાત કળાત્મક અભિવ્યક્તિ પામી છે. પણ આ સંગ્રહના એક શેરમાં વતનમાં પરાયાપણાની વાત કરી કવિ વિશિષ્ણનતાના સંવેદનને તીવ્ર બનાવે છે:

વતનમાં પક્ષ

પરાયો છુ

એટલે જ કવિ કોઈનું સાનિધ્ય ઝંખે છે. ભીડમાં પરિચિત ચહેરો શોધે છે. ગજલ આ સનાતન ખોજનું માધ્યમ બને છે. છિન્નાભિન્ન થયેલી મનુષ્યજાતિને સરળ સંદેશ આપત્તાં કવિ કહે છે:

‘ગુલ’ હવે તો

એક થાઓ

એકમેકના સંદર્ભે જ આપણું હોવાપણું પ્રતીત થાય છે, તેથી ‘ગુલ’ કહે છે :

સવાલ છુ

જવાબ થા

અહમદ ગુલની ટૂંકા છંદમાપની ગજલોમાં કાચ્યોપકારક સંયમનાં ઉદાહરણ મળે છે. એમના માટે ગજલ કળાત્મક અભિવ્યક્તિ છે, ધાંધલ નહીં. એટલે જ એક શેરમાં કહે છે :

ન અર્થની

ધમાલ કર

કવિના નિવેદન અનુસાર આ ગજલો લાઘવ સિદ્ધ કરવાની મથામણ રૂપે લખાઈ છે.

આ માટે અનેક ઉપકરણો પ્રયોજયાં છે. વેદનાની અભિવ્યક્તિ માટે આંખોનું શ્રાવણમાં રૂપાંતર થાય છે :

ગુલ આંખનું

શ્રાવણ થતું

કવિ અનેક આધાતોને થોડા શબ્દો દ્વારા વાચા આપે છે :

થોડા શબ્દો

કઈ આધાતો

આ સંગ્રહની રચનાઓમાંથી પસાર થતાં કવિની સર્જનપ્રક્રિયાનો તાજ મળે છે. ગુલ પ્રથમ ભાવકને પુષ્પની પાંખડી બતાવે છે, પછી પાંખડી ઉપર ઝકળબિંદુ દેખાડે છે, પછી પાંખડી પુષ્પ થાય છે, પુષ્પોમાંથી ગુલછડી બને છે અને આમ નમણી, નાજુક પાંખડીનું ઉપવનમાં રૂપાંતર થાય છે :

પાંખડી થા

પાંખડી થા

ઓસભીની

પાંખડી થા

ગુલ ગજલની

ગુલછડી થા

અભિવ્યક્તિ સંદર્ભે ‘ગુલ’ શબ્દને ‘વફાદાર’ છે. શબ્દ દ્વારા કવિ સંવેદનની મુખોમુખ થવા અને ભાવ સાથે તદ્વરૂપ થવા તર્કે છે :

ગુલ થા

ઝૂલઝૂ થા

ગજલ ‘ગુલ’ માટે સહદ્યતાનો સેતુ બને છે. ગજલ રૂપે કવિ અન્યો સુધી પહોંચવાની ઈચ્છા સેવે છે :

હદ્ય એને

વસી જઈએ

અહમદ ગુલનું ગજલસર્જન પુઢાશૈલીનું કે ગતાનુગતિક નથી. પરમપરા સાથે અનુસંધાન કાયમ રાખીને તેઓ પોતાની આગવી મુદ્રા ઉપસાવવા મથે છે. ગજલક્ષેત્રે કેરીક અલગ વિશિષ્ટ કરવાની એમની નેમ છે. આ ધખનાને વ્યક્ત કરતાં કવિ કહે છે :

ગુલ કઈ અલગ

સર્જન કરો

મયારીદિત ભાવવિશ્વ અને બીબાંઢાળ અભિવ્યક્તિને લીધે બ્રિટનની ગુજરાતી ગજલનાં જળ રહોળાયેલાં છે. ‘પાંખડી’ના પ્રકાશનથી આ ક્ષેત્રે નવી તાજગી અનુભવાય છે, અને સ્વર્ણ, નીતર્યા જળનો તોષ મળે છે.